

SIERRA LEONE

1

EXC.MI P. D. THOMAE I. BROSNAHAN
Episcopi Liberae Urbis et Boënsis (Freetown and Bo)

Freetown, die 31 augusti 1959

Eminentissime Princeps,

Gratias Excellentiae Tuae ago pro litteris (Prot. N. 1 C/59-514) acceptis in quibus dignatus es rogare ut animadversiones Pontificiae Commissioni pro Concilio Oecumenico communicem.

Re considerata, velim tantum humiliter suggerere ut Breviarium Romanum adhuc magis simplificetur, et ut nonnulla Officia longiora abbrevientur.

Interim impensos animi sensus ex corde, sicut decet, Eminentiae Tuae profiteor

Filius Tuus addictissimus in Christo
✠ THOMAS I. BROSNAHAN, C. S. Sp.
Episcopus Liberae Urbis et Boënsis

2

REV.MI P. D. AUGUSTI AZZOLINI
Praefecti Ap. Makenensis (Makeni)

Makeni, die 10 septembris 1959

Eminentissime Domine,

Doleo quod meas animadversiones et vota mittenda differre ultra diem 1 septembris coactus sim.

Cum litterae circulares Pontificiae Commissionis Antepreparatoriae ad Concilium Oecumenicum (Prot. N. I C/59-1961) die 6 augusti ad me pervenerint, et consultationes cum quibusdam Missionariis requisitae voce vel litteris collectae, longius tempus, propter loci difficultates requisierint, demum hodie quaedam colligo et expono:

1. Votum ut ad Concilium Oecumenicum invitati adsint, ut observatores (in spiritu cuiusdam Fraternalitatis et Unionis) moderatores seu primi earum denominationum quae maius nomen et sensum Christianum

obtinent. Hoc, in regionibus praesertim Missionum ubi sectae et ideae protestantium insertae sunt, magnopere conferret, praetextus dissensionum tollendo et spiritum ad unitatem fovendo.

Quoad Orientales vero, participatio magis obvia apparet, quippe quae cum eorum Episcopis et Patriarchis apte concordata sit.

2. Quaerendum videtur medium doctrinaliter sanum — et quidem praestantius — quam quod recenter apparuit in publicationibus crebrisque conventibus ubi Monotheismus islamicus saepius aequiparatus fuit Monotheismo Christiano et « pons » ad istum, cum e contra mahumetana conceptio errorem involvat quoad Naturam et Vitam Intimam Dei, et concessionem ac dissimulationem quorundam Catholicorum loco favendi Veritati et Unioni aulam praebeant Mahumetanae pravitati confirmandae vel quemdam syncretismum religiosum inducant. Via aptior forte quaerenda est ad errores et fabulas, quae in Coranico Textu et traditionibus islamicis inducta sunt, clare ostendendas et refellendas, salva semper Christiana Caritate et integra urbanitate.

3. Cum Ecclesia, sua natura et Institutione, sit proprie Missionaria, pressius in actum ducenda sunt monita recentium Summorum Pontificum ut Episcopi ex corde ampliorem collaborationem Missionum Apostolati praebeant. Obstructiones ad suos Sacerdotes et Seminaristas quae in fideles redundant ne suas vires directius in Opus Missionale impendant, quamdam iniustitiam sociale, immo *religiosam* praeseferunt. Interdum ii qui melioribus conditionibus et privilegiis gaudent, renuunt considerare et adiuvere eos qui miseria pereunt. Hoc in Ecclesia cum accidat, eius naturam et finem subverteret, et in discrimen eius opus et ipsum Spiritum adduceret; est quasi plaga quae interdum graviter Sensum Ecclesiae tangit. Directus et efficax interventus Sanctae Sedis et Votum Concilii fructus sperandos afferret qui Apostolos et media augeant ad pacificam mundi conversionem ad Christum.

4. Tenaciter adhaere sententiae quae tenet Linguam Latinam prorsus servandam in Actionibus Liturgicis: S. Missa, Breviario, Benedictione Eucharistica. Hoc sine dubio multum confert ad spiritum Unitatis Ecclesiae Catholicae, quo dempto, magis ad confusionem quam ad comprehensionem conferret. Sane, quaedam, in Sacramentis administrandis (ut in Baptismo et Matrimonio) vel in Sacramentalibus, ut iam indultum est, lingua vernacula adaptentur; reliqua, vero, hac lingua Ecclesiae Universalis teneantur, dum versiones opportunae et instructiones pro fidelibus suis linguis parentur; hoc pertinet ad officium cuiuscumque Sacerdotis. Ad Liturgia quod attinet, documentum S. Sedis die 3 septembris 1958 (cum aliis huiusmodi) toto orbe Catholico tenendum quo par est spiritu liturgico, ac pari deferentia et disciplina.

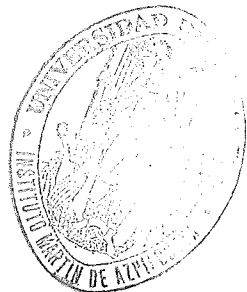
5. Ut methodus et structurae ad tempora nostra et ad diversas regiones aptentur, modo organico et ordine efficienti particulariter faveantur iis studiis et mediis et personis quae directionem et magnum influxum in hodiernam vitam et progressum obtinent, ut ecce librorum, ephemeridum (quotidiani), radiovisionis, item diffusionis culturalis et popularis et generaliter prima agmina, obtinendo — etiam in Missionibus — ut thesaurus Catholicus multimode in dies cognoscatur et augeatur.

6. Breviarium Romanum requirit simplificationem et organicam connexionem partium, omnia quae prolixitate, incongruentia, confusione redolent, tollendo; simulque partes aptando (celebrationes et festa praecipua, lectiones, psalmodiam et ipsum ordinem liturgicum) ut omnes Sacerdotes et Religiosae personae per id vere Deum laudent, Ecclesiae servant suamque pietatem augeant. At Divinum Officium stricte, sub poena peccati tenendum iis qui « Orationi instare » tenentur. Immo ipse opinor ipsam Meditationem quotidianam sub poena peccati ipsis praecipendam.

7. Instantia eorum qui — etiam ex Missionibus — postulant ut Sacerdoti, aut saltem Diacono (ut in Ecclesia primaeva constituto) optio concedatur nuptias ineundi, meo iudicio, nullam considerationem meretur. Nedum maius auxilium conferat, confusionem cum acatholico, immo maiora discrimina produceret. Hac ipothesi Ecclesia Nostra orbata maneret una ex praecipuis eius privilegiis, quae maxime conferunt non solum ad eius foecunditatem et gloriam, sed proprie ad Dei laudem. At « non omnes capiunt verbum istud ».

8. Numerus Ordinum et Congregationum et Institutorum Religiosorum Regularium et saecularium, additis Piis Societatibus et Confraternitatibus, addita quoque facultate in dies augendi, vertit propemodum ad infinitum. Attentis Ecclesiae Spiritu et Vitalitate, tam ingens et varia copia redundat in eius gloriam et subsidium. Attamen congeries confusionem et collisionem ingenerat. Quaedam limitatio et redactio ad formam et disciplinam magis aptam nostris temporibus est invenienda, ut plenum auxilium ad Ecclesiae vitam necnon ad singulorum sanctificationem obtineatur.

9. Structura et Disciplina Ecclesiae (ut in C.I.C., in Congregationibus Romanis, in praxi et mente eorum qui praesunt et dirigunt) magis Catholica, organica et efficax reddatur oportet, multi opinantur. Compertum est enim systema Ecclesiae Romanae egregie per saecula munus explevisse. Sed temporibus nostris eius diffusio et uberiores in dies prospectus longe lateque progrediendi apud populos nobili historia ac cultura (secus ac latina vel Europaea) praeditos; simulque recentia systemata quae politicam, culturam ipsamque vitae et mundi conceptionem subver-

terunt et fere totam humanam compaginem tangunt; haec omnia postulant adaequationem ad novas ingruentes conditiones ut Ecclesia Catholica omnibus populis appareat Coeleste et indefectibile Signum Viae, Veritatis et Vitae.

Haec fere consideravi proponenda considerationi Pontificiae Commissionis Antepreparatoriae Concilii Oecumenici, tamquam indicatoria quarundam quaestionum quae meliorem solutionem expectant. Mea experientia Sacerdotalis (complectens 16 annos in Italia, 3 in Regno Britannico, 9 in Sierra Leone) pauca proposuit; at meam vocem unio cum millibus Episcopis et Confratribus, et preces fundo cum meis Missionariis et Fidelibus, Deum enixe adprecando pro felici eventu Concilii Oecumenici. Per ipsum Filii Ecclesiae venam novam inveniant christiani fervoris, et qui extra septa sunt viam per id sentiant ad Unum Ovile et Unum Pastorem, ut est in votis S. S. Pp. Ioannis XXIII et in Voluntate Salvifica Ipsius Divini Redemptoris Christi Iesu.

Reverentiae Tuae

AUGUSTUS AZZOLINI, S. X.
Praefectus Ap. Makenensis